

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Kocsis Kálmán jogtanácsos által képviselt **felperesnek alperes** ellen **11.271.783,- Ft megtérítési igény megfizetése** iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság által 2009. december 15. napján meghozott 20.G.40.066/2009/5. számú ítélet ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az alperes a tulajdonát képező, V típusú, ... forgalmi rendszámú gépjárművel 2006. december 21. napján közlekedési balesetet okozott ...országban. A károkozó alperes a baleset idején érvényes gépjármű-felelősségbiztosítási szerződéssel nem rendelkezett, ezért a felelősségbiztosításának hiánya miatt a károsult részére a felperes, mint a Kártalanítási Számla kezelője teljesített kártérítést. Ennek során gépjárműkárként 11.171.783,- forintot fizetett, míg a kárrendezés körében 100.000,- Ft költsége keletkezett.

A felperes keresetében 11.271.783,- Ft és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az igényét a gépjármű üzemeltetőjének kötelező felelősségbiztosításáról szóló, a baleset idején hatályos 190/2004. (VI. 8.) Kormány rendelet (Korm.R.) 15.§ (7) bekezdésére alapította.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a felperes követelését mind jogalapjában, mind összecszerűségében vitatta. Kérte, hogy bíróság kötelezze a felperest a bizonyítékként csatolt olasz nyelvű iratok hiteles magyar nyelvű fordításának becsatolására. A fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondásában - az eljárás perré alakulása esetére - kilátásba helyezte a gépjármű eladójának és annak a biztosítónak a perbehívását, ahol a jármű érvényes kötelező felelősségbiztosítással rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Határozata indokolásában megállapította, hogy a 2009. november 12. napjára kitűzött tárgyalásra szóló idézésben felhívta a felperest a részletes tényállást tartalmazó előkészítő iratának előterjesztésére, továbbá legkésőbb a tárgyalási hatánapig a fizetési meghagyás mellékleteként becsatolt olasz nyelvű iratok hiteles magyar fordításának a Pp. 93.§ (2) bekezdése szerinti példányszámban történő csatolására. Az idézést és az abban foglalt felhívást a felperes 2009. október 8. napján átvette azonban a felhívásban foglaltakat a tárgyalás hatánapjáig nem teljesítette. Emiatt az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztotta, és ismételten felhívta a felperest, hogy a korábbi felhívásnak tegyen eleget. Egyúttal figyelmeztette a Pp. 141.§ (6) bekezdésére, a Pp. 235.§ (1) bekezdésére, illetve tájékoztatta a Pp. 164.§ (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségéről (a káresemény bekövetkezésekor az alperes tulajdonát képező gépjármű kötelező felelősségbiztosítással nem rendelkezett, valamint a felperes által kiegyenlített összegű kár következett be), továbbá arról is, hogy az esetleges bizonyítatlanság következményeit a bizonyításra kötelezett félnek, jelen esetben a felperesnek kell viselnie (Pp. 3.§ (3) bekezdés). A felperes a felhívást 2009. november 24. napján átvette, azonban az abban foglalt kötelezettségének a tárgyalás hatánapjáig nem tett eleget, a tárgyalási napon sem jelent meg. Kifejtette, hogy a Pp. 6.§ (1) bekezdése szerint a bírósági eljárás nyelve a magyar, a Pp. 93.§ szerint a beadványokat eggyel több példányban kell benyújtani, mint ahány fél a perben érdekelt. Jelen eljárásban a felperes a bíróság többszöri felhívásában foglalt kötelezettségének - a bíróság figyelmeztetése ellenére - nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság a felperes - a követelését alátámasztó bizonyítékok magyar nyelvű fordításának csatolásával összefüggő - késedelme miatt a Pp. 141.§ (6) bekezdésében szabályozott mulasztásos ítéletet hozott.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes marasztalását kérve. Hivatkozott arra, hogy az alperes azon állítása, amely szerint élő biztosítással rendelkezik, az eljárás során nem nyert bizonyítást, továbbá az elsőfokú bíróság nem tett eleget az alperes perbehívási kérelmének sem. Hangsúlyozta, hogy az alperes nem jelölte meg a biztosítót, amelynél érvényes biztosítása lett volna a károkozaskor, továbbá a korábbi tulajdonos biztosítására nem hivatkozhat, mert az adásvételi szerződés megkötésének napjával az előző tulajdonos szerződése érdekmúlás folytán törlik. Fellebbezési kérelméhez csatolta a kárkifizetéseket megalapozó külföldi zöldkártya irodák által küldött elszámolások és a kifizetéseket igazoló dokumentumok másolatának - egyszerű - magyar fordítását. Jelen esetben, mivel a felperes teljesített kifizetést a tagállamban eljáró Kezelő Iroda felé a helytállást elmulasztó biztosító helyett, a helytállása a Ptk. 276.§ (1) bekezdése szerinti kezesi helytállás, a kezesként teljesített összeget és a teljesítéssel felmerült valamennyi költségét továbbháríthatja a kötelezettre. Az alperes a követelt összeggel jogalap nélkül gazdagodott, mert nincs olyan szerződés, amelynek alapján lenne olyan biztosító, aki a nemzeti iroda által kifizetett összegeket és költségeket megtérítené. A felperesnek más bizonyítási kötelezettsége nincs, mint az, hogy a jogszabályi kötelezettségének eleget tett és az olasz biztosító által felmért károkat megtérítette. A felperes az olasz biztosító bekérője alapján fizetett. A Korm. R. 3.§ - a és 15.§ (7) bekezdése értelmében a Kártalanítási Számla kezelője a károsult követeléseivel kapcsolatban felmerült összes ráfordítása és költsége

megtérítését követelheti a biztosítással nem rendelkező üzembentartótól, illetve egyetemlegesen a forgalomba nem helyezett vagy a forgalomból kivont gépjármű tulajdonosától és vezetőjétől.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül ellbírálva megállapította, hogy az alaptalan.

Elöljáróban az ítélet tábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a perbehívás mellőzésével nem sértette meg az elsőfokú eljárás szabályait. Az alperes ugyanis az ellentmondásában csupán kilátásba helyezte a perbehívást, azonban az eljárás perré alakulását követően ilyen határozott nyilatkozatot /Pp.64.§ / nem terjesztett elő, mint ahogy egyéb nyilatkozatot sem tett.

A Pp. 141.§ (2) bekezdése szerint a bíróság, ha ez a tényállás megállapításához szükséges, a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait a per állása szerint a gondos, az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, előterjeszteni. Ha a bizonyítás lefolytatása az első tárgyaláson ennek ellenére nem lehetséges, a bíróság a tárgyalás elhalasztása mellett elrendelheti a per további előkészítését.

E jogszabályi rendelkezésből is következően a felperesnek a tényállításait már a keresetlevélben elő kell adnia,(Pp.121.§ (1) bekezdés c./pont, 322.§ (1) bekezdés) bizonyítékait megjelölve. A Pp.121.§ (2) bekezdése és 322.§ (1) bekezdése alapján csatolni kell azt az okiratot is amelynek tartalmára a felperes bizonyítékként hivatkozik. Az okiratokat a Pp. 6.§ (1) bekezdéséből következően magyar nyelven kell benyújtani, idegen nyelven kiállított okiratot - értelemszerűen - fordítással ellátva. Majd az alperes nyilatkozik az ilyen módon előterjesztett keresetben foglaltakra, és ahhoz képest terheli a felperest további nyilatkozattételi, bizonyítási eszköz megjelölési kötelezettség, amelyre a bíróságnak a felperest fel kell hívnia.

Jelen esetben az elsőfokú bíróság 2. sorszám alatti végzésével hívta fel a felperest, hogy a részletest tényállást tartalmazó írásbeli előkészítését, továbbá a fizetési meghagyáshoz csatolt olasz nyelvű mellékletek hiteles magyar fordítását terjessze elő legkésőbb a következő tárgyalási napig. Ennek a felperes nem tett eleget, és a tárgyaláson sem jelent meg. Ezután az elsőfokú bíróság a tárgyaláson jelen nem lévő felperest a tárgyalási jegyzőkönyv megküldésével ismételtelen felhívta, hogy tegyen nyilatkozatot, és csatolja azon okiratok magyar nyelvű fordítását, amelyeknek tartalmára bizonyítékként hivatkozik. Tájékoztatta a reá háruló bizonyítási kötelezettségről, illetve arról is, hogy amennyiben ennek nem tesz eleget, úgy azt a bíróság a terhére értékeli.(Pp.164.§ (1) bekezdés, 3.§ (3) bekezdés, 141.§(6) bekezdés) A jegyzőkönyvet a felperes 2009. november 24. napján átvette, azonban az abban foglaltaknak nem tett eleget.

A Pp.141.§ (2) - (6) bekezdései törvénybe iktatásának célja a polgári perek ésszerű határidőn belüli befejezése, a felek ennek elősegítését célzó pervitele kikényszerítése volt. (BDT. 2000/176.) Az említett rendelkezések alapján nem tarthat igényt a tényállításai és bizonyítékai előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedő fél arra, hogy a bíróság a határozat hozatalával bevárja a mulasztó fél nyilatkozatát.

Az elsőfokú bíróság 2. sorszámú végzésében figyelmeztette a felperest a 141.§ (2) bekezdésében foglalt kötelezettségére, majd ennek elmaradása miatt az 4. számú tárgyalási jegyzőkönyv megküldésével felhívta az elmulasztott kötelezettsége teljesítésére. Azonban a felperes - figyelmeztetés ellenére - a Pp. 141. § (2) bekezdésébe ütköző módon járt el, ezért helyesen döntött az elsőfokú bíróság a felperes keresetének elutasításáról ún. mulasztásos ítélettel.

Mivel a felperesnek - célszerű és gondos pervitel mellett - már az elsőfokú eljárásban lehetősége lett volna a tényelőadása és a bizonyítékai előterjesztésére, ezért az elkésztett előterjesztett nyilatkozatát és bizonyítékait a másodfokú bíróság a Pp. 141.§ (6) bekezdése, illetve a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem vehette figyelembe. (BDT.2008/1895)

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdés első fordulata alapján helybenhagyta.

A felperes az Itv. 5.§ (1) bekezdés d) pontja alapján a személyes illetékmentesség kedvezményével rendelkezik, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli. Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, így arról az ítéletábra nem rendelkezett.

G y ő r , 2010. szeptember 24.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: